

Ráth Péter

(Buda. 1812. III. 29. - Budapest, 1873. X. 7.)

gyógyszerész, a Pest-budai Gyógyszerész Testület, majd a Magyarországi Gyógyszerész Egyesület elnöke, országgyűlési képviselő

Apja, Ráth József budai Szentháromság gyógyszerésztárában volt gyakornok. Grazban, majd Brünmben volt segéd. A egyetemen 1833-ban szerzett gyógyszerészi oklevelet. Felesége, Semmelweis Júlia révén sógora volt dr. Semmelweis Ignác főorvosnak. Az 1848/49. évi szabadságharcban nemzetőrkapitány volt. A Pest-budai Gyógyszerész Testület alelnöke volt 1847-től, majd 1853-1863 között elnöke. E minőségében minden törekvése az volt, hogy lerakja az önálló magyar gyógyszerészet alapjait. Viziváros országgyűlési követe volt 1861-től. Országgyűlési képviselővé választották 1865-ben. Kezdeményezte az 1867. évi országos gyógyszerész gyűlést, ahol az országos gyógyszerész egyesület létrehozásának tervét vitatták meg. Az 1872-ben alakult Magyarországi Gyógyszerész Egyesület első elnöke lett. Az Országos Közegészségi Tanács tagjaként beválasztották őt az I. Magyar Gyógyszerkönyv szerkesztőbizottságába.

Főbb munkái:

1. Kurze chemische Abhandlung über Quecksilber-chlorid und Platinschwamm, welche und der königlichen ungarischen Universität bei Bereitung erwähnter Präparate öffentlich, abgehalten wurde. Pesth, 1833.,
2. Felterjesztés a belügyminisztériumba az árszabás tárgyában. Gy. Hetilap, 1870. 340,
3. Körlevél a taxa tárgyában. Gy. Hetilap, 1870. 489, 641,

Irodalom:

1. Gy. Hetilap, 1873. 725, 1874. 289-293,
2. Gyógyszerészet, 1985. 457-458,